

Nr 563.

Av herr **Lundgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående upphävande av förordningen den 17 maj 1940 (nr 333) om särskild ersättning i vissa fall för skada till följd av olycksfall vid flygning.

I proposition nr 225 har Kungl. Maj:t föreslagit att förordningen den 17 maj 1940 om särskild ersättning i vissa fall för skada till följd av olycksfall vid flygning skall upphöra att gälla i samband med ikraftträdandet vid årsskiftet 1954/55 av yrkesskadeförsäkringslagen och vissa ändringar i militärsättningsförordningen.

Särskild ersättning till personal och efterlevande till sådan personal, vilka skadas under flygning, har sedan 1940 utgått utöver vad som tillkommer denna personal enligt 1916 års lag om försäkring för olycksfall i arbete och militärsättningsförordningen. Denna ersättning har varit avsedd som kompensation för de ökade risker som äro förbundna med militär flygning i förhållande till såväl annan militär verksamhet som ock civil flygning. Jämväl hänsyn till det förhållandet att denna personal genom flygning förslites hastigare såväl psykiskt som fysiskt torde hava medverkat till tillkomsten av förordningen om särskild ersättning till flygande personal. Det torde även vara av vikt att denna personalkategori vid utövandet av sin tjänst har det medvetandet, att efterlevande vid olycksfall har nödortfigt bärgning.

Den flygande personalen har alltså bättre förmåner vid olycksfall än annan militär personal. Om denna förordning upphäves, kommer i vissa fall den flygande personalen att vid olycksfall bliva sämre ställd än vad nu är fallet. I vart fall kommer den att få relativt försämrade ersättning i förhållande till vad nu är fallet. Den flygande personalen blir nämligen i avseende å olycksfallsersättning jämställd med annan militär personal.

I vissa fall skulle emellertid ett tilläpande av 1940 års förordning, sedan den nya yrkesskadeförsäkringslagen trätt i kraft och vissa ändringar i militärsättningsförordningen genomförts, medföra att ersättning på grund av olycksfall under flygning kommer att uppgå till högre belopp än den utgående lönen jämte flygtillägg. Detta kan icke vara tillfredsställande.

Med hänsyn även till rekryteringsförhållandena vid flygvapnet anser

jag att 1940 års förordning fortfarande bör gälla, men att ett tillägg bör göras enligt vilket ersättningen icke i något fall skall utgå med högre belopp än som motsvarar lön och tillägg samt flygtillägg.

På grund av det sålunda anförda får jag hemställa,

att Kungl. Maj:ts proposition nr 225 med förslag till upphävande av förordningen den 17 maj 1940 om särskild ersättning i vissa fall för skada till följd av olycksfall vid flygning måtte av riksdagen avslås, samt

att riksdagen för sin del ville antaga följande tillägg till 4 § nämnda förordning.

"Ersättning enligt denna förordning utgår dock inte med högre belopp än som motsvarar den lön inklusive flygtillägg som den skadade uppbar vid olycksfallstillfället."

Stockholm den 1 december 1954.

P. G. Lundgren.
